

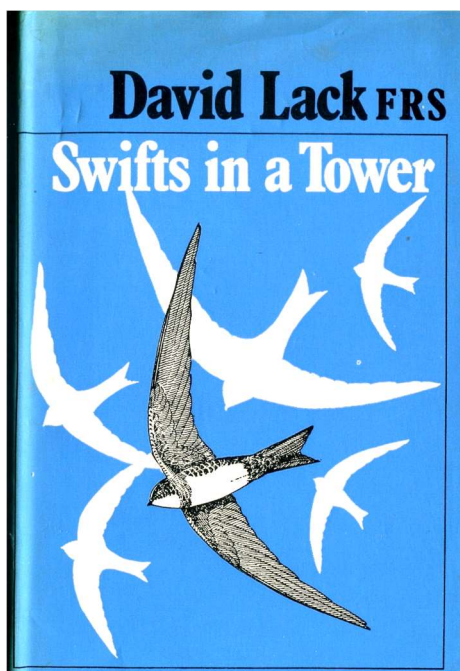
ZO DE OUDJES ZONGEN..5

Willem Baalbergen

Op een bijeenkomst van gierzwaluwfanaten klaagde een Engelsman over het feit dat in Engeland het boekje van David Lack nergens te verkrijgen is. Op zijn vraag wie het boekje wel in zijn of haar bezit heeft gingen de handen van veel deelnemers uit Nederland omhoog. 'Nu begrijp ik het', was de reactie van de vraagsteller: 'De boekjes zitten allemaal in Nederland'. Of de Engelsman gelijk had, weet ik niet; het heeft denk ik eerder met de zeldzaamheid van het boekje te maken. Het is in 1956 uitgekomen en maar tweemaal in Engeland herdrukt.

Noordwijk en Gierzwaluwen zijn sterk met elkaar verbonden. Op geen andere plek in het land zijn de Gierzwaluwen zo goed onderzocht. Al een flink aantal jaren kijken de leden van de groep van Hein Verkade in het voorjaar naar de lucht. Zijn ze er weer, of toch nog niet? Ooit werd ik jarenlang van de komst van de vogels op de hoogte gehouden. Een oude achterbuurman uit de Toekomststraat kwam het dan even melden: 'Ze benne de'r weer, de stienkrijters!' In het boekje verhaalt Lack zijn belevenissen met Gierzwaluwen in de toren van een museum in Oxford. Dit museum stamt uit 1855, maar pas in 1948 start hij met zijn waarnemingen. Van oudsher gebruikten de vogels openingen voor ventilators als nestplaats. Die zaten echter hoog in de toren en waren moeilijk te bereiken. Om die reden bouwde hij een platform om de vogels goed te kunnen bekijken.

Lack besteedt in zijn boekje niet alleen aandacht aan het broeden van de Gierzwaluw. Ook de trek en de overwintering worden besproken, met als slot een hoofdstuk over de levensduur en op welke wijze de vogels



aan hun eind komen. Opmerkelijk is zijn opmerking dat nestjongen soms belaagd worden door een klein insect met de naam Crataerina. Dit beestje heeft het op het bloed van de jonge vogels voorzien.

Al bladerend in het boekje schiet me een belevens met Gierzwaluwen te binnen. Op vakantie in Frankrijk, in een dorp aan de Golf van Morbihan, staat een kleine toren. Gemaakt van hout en niet zo hoog biedt het

nestgelegenheid aan een grote groep Gierzwaluwen. Zittend op een terrasje genoten we van al die vogels die om het torentje cirkelden. Ook daar dus *Swifts in a tower*.

Terug naar het boekje, er staan veel foto's in, maar vooral de tekeningen zijn erg mooi. Opmerkelijk genoeg betreffen die niet onze Gierzwaluw, maar de Palm Swift. Al met al een boekje dat naar mijn mening past in de rij van leuke, kleine natuurboekjes.

